

VJENCESLAV MEDIĆ

Duboko nas je potresla vijest da je 16. kolovoza 1994. godine, nakon teške bolesti, preminuo prof. dr. sc. Vjenceslav Medić. Za mnoge koji su ga poznavali ili s njime surađivali, bilo je to neugodno iznenađenje. Smrt je još jednom ispisala nekoliko blistavih stranica povijesti Hrvatske geodezije. Nakon 67 godina života prof. Medić je, zamijenivši prezent vječnošću, svoj životni opus preselio u geodetsku povijest.

Ovih nekoliko redaka sjećanja na njega neka bude izraz dubokog štovanja i zahvalnosti koje iskreno gajimo i osjećamo za našega dragog profesora.

Dr. Vjenceslav Medić rođen je 25. svibnja 1927. u Brelima, gdje je polazio osnovnu školu. Gimnaziju je pohađao u Sinju i Splitu, te maturirao 1948. Iste se godine upisuje na Geodetski odsjek Tehničkoga fakulteta u Zagrebu. Odličan student, diplomirao je 1954. godine.

Već tijekom studija uključio se u struku radeći na reambulacijama i revizijama katastarskih operata. Nakon diplomiranja zapošljava se u Uredu za novu izmjeru zemljišta u Zagrebu gdje od 1955. do 1962. radi na različitim geodetskim poslovima: triangulaciji, poligonometriji, nivelmanu, izmjeri, a najviše na komasacijama. Bile su to prve komasacije nakon Drugoga svjetskog rata. Izvodile su se pod teškim uvjetima boravka na terenu i uz veoma oskudnu ili nikakvu stručnu pomoć. Vihor rata i poslijeratna zbivanja osiromašila su stručni potencijal za izvođenje komasacija. Tako su geodeti, neposredni izvođači, a među njima i mladi diplomirani inženjer geodezije Vjenceslav Medić, bili primorani uložiti dodatne napore u savladavanju stručnih problema oko izvođenja komasacija. U takvim okolnostima dolazi do izražaja njegova sposobnost i vrlina inženjera pa je već 1958. postavljen za odgovornu osobu na poslovima komasacija u Uredu za novu izmjeru zemljišta u Zagrebu. U razdoblju do 1962. godine organizacijski i tehnički nadzire radove na dvadeset pet komasacija diljem Hrvatske – u Slavoniji, Posavini, okolici Zagreba, Dalmaciji.

Zbog nadasve korektnoga kolegijalnog i ljudskog odnosa prema kolegama i suradnicima, nesebičnog zalaganja na radu, često i na uštrb privatnog života, postao je cijenjen i omiljen od svih s kojima je surađivao. Njegov osjećaj za pravednost, stručni i moralni stav dolaze do izražaja u nizu slučajeva s nadasve osjetljivim i odgovornim poslovima u postupku komasacija. Interesi tada moćne politike, morali su često ustuknuti pred njegovim čvrstim stavom u obrani stručnosti i pravednosti.

Prije no što se zaposlio na Fakultetu, radio je kraće vrijeme u svojstvu inspektora Geodetske uprave Narodne Republike Hrvatske za poslove komasacija.

Početkom 1962. ukazala se potreba za nastavnim kadrom iz područja agrarnih operacija na tadašnjem AGG fakultetu u Zagrebu. Kako je netom bio postavljen na mjesto inspektora za komasacijske radove, a vjerujući da će njegov doprinos struci biti najbolje iskorišten u predaji svojega znanja tada deficitarnome visokoobrazovnom kadru, prijavljuje se za asistenta na Katedri za inženjersku geodeziju.

Nastavnički rad prof. Medić dakle započinje u svojoj 35. godini života. Usprkos tome, napisao je više udžbenika i skripata te objavio preko trideset radova stručnog i znanstvenog značaja. Njegovi glavni radovi obuhvaćaju područje agrarnih operacija te inženjerske geodezije.

Već 1965. njegova stručnost na području komasacija rezultira izdavanjem skripata »Komasacija zemljišta« prvim objavljenim radom iz toga područja u Hrvatskoj i tadašnjoj Jugoslaviji. Ta skripta koriste mnoge generacije studenata za pripremanje ispita, a veoma su dobro primljena i od geodetske operative u praksi.

Za potrebe poslijediplomskog studija 1970. publicira priručnik »Katastar komunalnih instalacija«, a 1978. za potrebe dodiplomatskog studija udžbenik »Agrarne operacije I. dio« i 1982. »Identifikacija nekretnina u komasaciji«.

Dana 5. travnja 1972. obranio je doktorsku disertaciju pod naslovom »Uloga komasacije u ostvarivanju plana razvoja privrede SR Hrvatske s posebnim osvrtom na mogućnosti primjene komasacije u regionalnom i urbanističkom planiranju«. Iste godine izabran je u zvanje docenta, 1977. u zvanje izvanrednoga, a 1982. u zvanje redovitoga profesora na Geodetskome fakultetu za predmete Agrarne operacije i Katastar.

Svoju stručnost i savjestan pristup odgojno-obrazovnom radu prof. Medić je znao prenijeti na suradnike i studente pa je više puta bio mentor pri izradi magistarskih radova te nekoliko puta član doktorskih povjerenstava. Svi ti magistri, odnosno doktori geodetskih znanosti uživaju danas veliki ugled i afirmirani su u geodetskoj struci. I to je, jamačno, veliki doprinos prof. Medića u stvaranju znanstvenoga potencijala naše domovine.

Tijekom svojega izuzetno plodnog rada na Fakultetu, nastavlja i sa stručnom djelatnošću suradujući s gospodarskim organizacijama. Posebno je značajna njegova suradnja s Institutom građevinarstva Hrvatske te Građevinskim fakultetom. U toj suradnji zajedno s ostalim djelatnicima Zavoga za inženjersku geodeziju, realizirao je preko stotinu projekata, studija i ekspertiza iz područja inženjerske geodezije i agrarnih operacija.

Naš prijatelj, kolega, profesor, dr. Vjenceslav Medić, bio je istinski rodoljub koji je svoje rodoljublje dokazivao radom i skromnošću. Veselio se svakom novom poslu, radovao se svakom novom uspjehu. Ljutili su ga amoralnost i bahatost, glupost i površnost, a bio je iskreno zabrinut za naša društvena i politička meandriranja i posrnuća.

Odan suprug, brižan otac dvoje djece i djed, iskazivao je primjerenu brigu za obitelj. Elegantan, uvijek besprijekorno odjeven, zračio je toplinom čovjeka koji nije znao drugačije raditi doli za dobrobit svih kojima je bio okružen.

Živio je časno. Ostavio je iza sebe tragove koji se ne zaboravljaju i zbog kojih mogu biti ponosni njegova obitelj prijatelji, kolege i suradnici.

Iznošenjem ovih podataka o prof. Mediću, Venčiju kako su ga najbliži zvali, željeli smo odati zasluženu počast plemenitu čovjeku, jer njegov je odlazak na vječni počinak veliki gubitak za našu ustanovu i geodetsku struku.

Ostat će vječno svježe i nezaboravno sjećanje na našega kolegu i prijatelja Venčija i naša iskrena zahvalnost nikada neće izbljediti.

Ivan Fanton, Zdravko Kapović